

Romanță Deșăntată

Daniel Ioniță

Gladiator al vietii, port în mine,
prin întuneric, veștede cununi -
săruturi tulburi, prinse de cu seară
cusute-n remușcări de zei nebuni,
care-mi tăiau în gând, odinoară,
răzbite încleștări catifelate
zăcând pe-o rână, peste sănii lâncezi -
conchistadori de vise deochiate,
curtând alene cu măscări sordide
muieri scărbavnice pe-o canapea,
cu roata universului pe pântec
și-o răsuflare aprigă și grea -
ca oseminte-ntr-un pahar aiurea,
sorbit prin lăturănlice mocniri
cotrobăind prin dosnicii de trupuri
lovite cu sudalme și-înjosiri.

Mă ruginisem de atata plânset,
și rob al rănii sfinte mă jertfeam,
când m-am trezit, dintre orgii de patimi,
cum prins de vrajă trupu-ți colindam.

Dar azi din schilava singurătate
mă văd șezut pe-un scaun sub un tei,
tot cobzărind romanțe deșăntăte,
cântând povești cu feță frumoși și zmei
care se bat pe viață și pe moarte,
și pentru coapse ample de femei.

(din volumul ContraDicție ediția 2 - Daniel Ioniță - Editura PIM - 2017)